

det Selskab kende vi jo fra gammel Tid. Det var altsaa det, jeg spurgte Ministeren om, og det var ikke, om han kunde garantere for, at det vilde hjælpe i al Fremtid; noget saa taabeligt kunde det aldrig falde mig ind at spørge om. Jeg tror nok, at jeg kan kendes ved det Spørgsmaal, som jeg har rettet til den ærede Minister, men jeg fik ikke noget Svar derpaa. — Saa var der det andet om Burderingskommissionen. Ja, dersom jeg var et nyt Medlem her i Salen, kunde man maasse forbløffe mig og bilde sig ind, at man havde Ret i, at jeg havde gjort noget helt galt, men jeg har været med før i Dag, og derfor tror jeg ogsaa nok, at det er ganske rigtigt, saaledes som jeg har stillet mig. Sagen er den, at vi have forhandlet denne Sag i Udvalget, men der er ikke faldet en eneste Afstemning om dette Spørgsmaal. Der er forhandlet om denne Sag, og vi have udvillet i Udvalget, at saaledes havde vi tænkt os, at en saadan Kommission kunde sammensættes; vi have da spurgt Ministeren, om han var enig med os deri, og Ministeren udtalte da sin Tilslutning. Nu har jeg været Medlem af adskillige Udvalg, og det har flere Gange været hævdet, at, efter at vi havde siddet og forhandlet med en Minister i Udvalget om en vis bestemt Ting, vilde det være meget værdt, at Ministeren her i Salen udtalte sin Tilslutning til Sagen. Det har jo sin Betydning at faa Ministeren til at komme med de samme Udtalelser her i Salen, som han har fremsat i Udvalget, thi saa blive de refererede i Rigsdagstidende og saaledes slaaede fast for hele Landet. Derfor flammer jeg mig ikke over, at jeg ved denne for os Landbrugere meget vigtige Sag har været med til at fremkalde Ministerens Udtalelse i Dag. Det er jo noget helt andet, at Ministeren sidder og giver et mundtligt Løfte i Udvalget, end naar han fremsætter det samme Løfte her i Salen og derved gennem for hele Landet. De Herrer kunde derfor ogsaa paa dette Punkt have sparet deres Latter, den forbløffer mig ikke, thi jeg ved, at jeg er i min gode Ret, og jeg er glad ved, at det bliver slaaet fast i Rigsdagstidende, at det Referat, som den ærede Ordfører har givet, er den ærede Minister fuldstændig enig i. Mon det ikke skulde være fuldstændig rigtigt og klart? Jeg vedkender mig fuldt ud denne Sag, jeg er glad ved Ministerens Svar og takker ham derfor. Nu have vi altsaa en Krigsminister, som er fuldt enig i, at vi faa en saadan Burderingskommission, som vi Landboere nok skulle forstaa at sætte Pris paa. — Det, som Ministeren svarede paa med Hensyn til det første Spørgsmaal, havde jeg egentlig ikke

spurgt om, men jeg spørger ham nu her igen: Kunne vi nu være sikre paa, at det har hjulpet, kunne vi være sikre paa, at det er blevet bedre? Men at Ministeren skal svare for al Fremtid, det forlanger jeg ikke, og det kan han jo selvfølgelig ikke, da han jo ikke bliver ved at være Minister i al Fremtid.

Krigsministeren (Sch n a c k): Det ærede Medlem for Ribe (Bust) maa undskyldes, at jeg har forstaaet hans Ord forkert i Gaar. Jeg kan for øvrigt ikke se, at der er saa stor Forskel paa, at jeg nu skulde erklære, om det havde hjulpet, — det vil vel sige, indestaa for Farvningen — i et à to Aar — jeg ved ikke hvor længe — eller i et længere Tidsrum. Jeg kan kun gentage, at efter de Forsøg, der ere gjorte, lader det til, at Tøjet er meget godt, men om Farvemesteren saa kommer til at præstere et Parti mindre godt farvet Tøj, kan Ministeren ikke indestaa for, det vil jeg fastholde.

Guldbrandsen: Ja, det lader til, at det ærede Medlem for Årsens (Berntsen) ikke længere kan tage Ordet her i Salen, uden at jeg skal være Genstand for Opmærksomhed fra hans Side. Jeg føler mig naturligvis i overordentlig høj Grad smigret over hans Opmærksomhed, og jeg takker for den, men naar det ærede Medlem paastod, at den ærede Ordfører ikke med en eneste Stavelse har omtalt det af mig stillede Vædringsforslag, tog det ærede Medlem fejl; den ærede Ordfører omtalte netop det af mig stillede Forslag i sit Indledningsforedrag. Naar det ærede Medlem alligevel kan komme med denne Paastand, kan man jo sige, at det er en Paastand fra det ærede Medlems Side af selv samme løse Vektsenhed som adskillige af dem, det ærede Medlem behager at fremkomme med, ikke blot her i Salen, men ogsaa uden for denne.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Vædringsforslag til § 22 under Nr. 103 paa Udvalgets Liste af Flertallet under Nr. 2 (se Tillæg B., Sp. 693—94) vedtoges med 55 Stemmer mod 15.

Vædringsforslag til samme Paragraf under Nr. 104 paa Udvalgets Liste af samme (se Tillæg B., Sp. 693—94) vedtoges uden Afstemning.

Inden Afstemningen fortsattes, bemærkede